ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของสารกำจัดวัชพืชประเภทก่อนงอกต่อกิจกรรมแบคทีเรีย ปมราก การเจริญเติบโต และผลผลิตถั่วเหลือง

ชื่อผู้เขียน

นางสาวอภิวันท์ โนเรียง

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาพืชไร่

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ คร. พรชัย เหลืองอาภาพงศ์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อำพรรณ พรมศิริ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงเชาว์ อินสมพันธ์ กรรมการ รองศาสตราจารย์ คร. สมพร ชุนห์ลือชานนท์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของสารกำจัดวัชพืชประเภทก่อนงอกต่อกิจกรรมของแบคทีเรียปมราก การเจริญเติบโตและผลผลิตของถั่วเหลือง โดยทำการทดลอง 3 การทดลอง การทดลองแรกเป็น การทดลองในห้องปฏิบัติการ เพื่อศึกษาผลของสารกำจัดวัชพืชต่อเชื้อ Bradyrhizobium ในอาหาร เลี้ยงเชื้อ ส่วนการทดลองที่ 2 และ 3 เป็นการทดลองในกระถางและการทดลองในแปลงทดลอง เพื่อศึกษาผลกระทบของสารกำจัดวัชพืชต่อถั่วเหลืองและกิจกรรมของเชื้อ Bradyrhizobium ที่อยู่ ร่วมกับพืชตระกูลถั่ว

ในการทดลองที่ 1 ใช้วิธีการเพาะเลี้ยงเชื้อ Bradyrhizobium japonicum สายพันธุ์ THA7 ในอาหารเลี้ยงเชื้อ yeast mannitol broth ที่มีการใส่สารกำจัดวัชพืช 3 ชนิดคือ imazethapyr oxyfluorfen และ sulfentrazone ในอัตร่าแนะนำ และที่ไม่ใส่สารกำจัดวัชพืช วางแผนการทดลอง แบบ Completely randomized design มี 4 ซ้ำและ 4 กรรมวิธี ทุกกรรมวิธี ใส่เชื้อในอัตรา 106 เซลล์/มล. หลังการใส่เชื้อเป็นเวลา 6 12 และ 19 วัน ตรวจนับปริมาณเชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อแต่ละ กรรมวิธี

การทดลองในกระถาง เป็นการทดลองแบบ 4 x 2 factorial และใช้แผนการทดลอง แบบ Randomized complete block มี 4 ซ้ำ ปัจจัยที่หนึ่งประกอบด้วย การใส่สารกำจัดวัชพืช 4 กรรมวิธีได้แก่ imazethapyr อัตรา 20 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ oxyfluorfen อัตรา 40 กรัมสารออก ฤทธิ์ต่อไร่ sulfentrazone อัตรา 240 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ และกรรมวิธีที่ไม่ใส่สารกำจัดวัชพืช ปัจจัยที่สองคือ การคลูกและไม่คลูกเชื้อ ส่วนการทคลองในแปลงทคลอง เป็นการทคลองแบบ split plot designมี 4 ซ้ำ กรรมวิธีสำหรับ main plot มี 2 กรรมวิธี คือ การปลูกถั่วเหลืองโดยการ คลุกและไม่คลุกเชื้อ Bradyrhizobium ส่วนกรรมวิธีใน sub plot มี 8 กรรมวิธี ประกอบค้วย การฉีด พุ่นสารกำจัดวัชพืช 3 ชนิดในอัตราส่วนต่างๆ ดังนี้ imazethapyr อัตรา 20 และ 40 กรัมสารออก ฤทธิ์ต่อไร่ oxyfluorfen อัตรา 40 และ 80 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ และ sulfentrazone อัตรา 240 และ 480 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ และมีการกำจัดวัชพืชด้วยมือ 2 ครั้ง และที่ไม่มีการกำจัดวัชพืช ตลอดฤดูปลูกเป็นกรรมวิธีเปรียบเทียบ ผลการศึกษาพบว่าหลังการใส่เชื้อ Bradyrhizobium ลงใน อาหารเลี้ยงเชื้อ yeast mannitol broth เป็นเวลา 6 และ 12 วัน ปริมาณของเชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ ใส่สารกำจัดวัชพืช imazethapyr และที่ไม่ใส่สารกำจัดวัชพืชมีไม่ต่ำกว่า 10^{10} เซลล์/มล. ส่วน อาหารที่ใส่ oxyfluorfen และ sulfentrazone มีการเกิดปฏิกิริยากับสารกำจัดวัชพืช ทำให้อาหารมี ลักษณะขุ่น ไม่สามารถหาปริมาณเชื้อในอาหารโคยวิธี drop plate ได้ ที่ระยะ 19 วันหลังการใส่เชื้อ ปริมาณของเชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อทุกกรรมวิธีซึ่งหาโคยวิธี most propable number ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับการทคลองในกระถาง พบว่า การคลุกเชื้อ Bradyrhizobium มีผลทำให้ถั่ว เหลืองมีจำนวนปมและน้ำหนักแห้งปมที่ระยะ R2 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้การใช้เชื้อยัง ส่งเสริมให้ถั่วเหลืองซึ่งไม่ได้รับการใส่สารกำจัดวัชพืช oxyfluorfen และ sulfentrazone ในอัตรา แนะนำมีการตรึงในโตรเจน ซึ่งพิจารณาจากคัชนียูริไอค์สัมพัทธ์ของน้ำเลี้ยงจากตอรากเพิ่มขึ้นอีก ด้วย แต่การทดลองในแปลงทดลองกลับได้ผลตรงกันข้ามกับการทดลองในกระถาง คือ การฉีดพ่น สารกำจัดวัชพืชมีผลต่อกิจกรรมของเชื้อ Bradyrhizobium การเจริญเติบโต และผลผลิตของถั่ว เหลืองอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การใช้เชื้อตลอดจนปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้เชื้อกับการฉีดพ่น สารกำจัดวัชพืชไม่มีอิทธิพลแต่อย่างใด ในภาพการทคลองในแปลงทดลอง โดยทั่วไปแล้ว การใช้ สารกำจัดวัชพืชแต่ละชนิดในอัตรา 2 เท่าของอัตราแนะนำ ให้ผลไม่แตกต่างจากการใช้ในอัตรา แนะนำในแง่ของจำนวนปม น้ำหนักแห้งปม คัชนี**ย**ูริไอค์สัมพันธ์ที่ระยะต่าง ๆ ของการเจริญ เติบโตยกเว้นระยะ R2 ตลอคจนปริมาณในโตรเจนทั้งหมค และเปอร์เซ็นต์ของในโตรเจนที่ได้จาก การตรึ่งตลอดฤดูปลูก สำหรับที่ระยะ R2 การใช้ sulfentrazone ในอัตรา 2 เท่าของอัตราแนะนำ มี ผลทำให้คัชนียูรีไอค์สัมพัทธ์ ลคลง เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ในอัตราแนะนำ แต่ในแง่ของผล

กระทบต่อถั่วเหลือง พบว่า การใช้สารกำจัดวัชพืชในอัตรา 2 เท่าของอัตราแนะนำมีผลเสีย ดังนี้ oxyfluorfen และ sulfentrazone ทำให้ความเป็นพิษต่อถั่วเหลืองเพิ่มขึ้นและทำให้น้ำหนักแห้งของ ส่วนที่อยู่เหนือดินที่บางระยะของการเจริญเติบโตลคลง oxyfluorfen ทำให้ผลผลิตเมล็คและ จำนวนฝึกต่อต้นลดลง ส่วน imazethapyr และ sulfentrazone ทำให้การสะสมในโตรเจนของส่วน ที่อยู่เหนือดินที่ระยะ R2 ลดลง เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้สารกำจัดวัชพืชแต่ละ ชนิดกับการกำจัดวัชพืชโดยการถอน พบว่า ถึงแม้การใช้สารกำจัดวัชพืชทั้ง 3 ชนิดในอัตราแนะ นะ มีผลทำให้จำนวนหรือน้ำหนักแห้งปมหรือคัชนียูริไอค์สัมพัทธ์ของน้ำเลี้ยงจากตอรากที่ระยะ V6 ลดลง แต่การฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชทั้ง 3 ชนิดในอัตราแนะนำไม่ทำให้ผลผลิตและปริมาณ ในโตรเจนที่ได้จากการตรึงตลอดฤดูปลูกแตกต่างจากการกำจัดวัชพืชโดยวิธีการถอน อย่างไรก็ ตาม ประสิทธิภาพในการตรึงในโตรเจนตลอดฤดูปลูกของถั่วเหลืองลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อมี การใช้สารกำจัดวัชพืช imazethapyr sulfentrazone และ oxyfluorfen ในอัตราแนะนำและ 2 เท่าของ อัตราแนะน้ำ ส่วน oxyfluorfen มีผลทำให้ประสิทธิภาพในการตรึงในโตรเจนตลอดฤดูปลูกลดลง เมื่อใช้ในอัตรา 2 เท่าของอัตราแนะนำ ในแง่ของ ประสิทธิภาพในการกำจัดวัชพืชใบแคบและใบ การใช้ oxyfluorfen ในอัตรา 2 เท่าของแนะนำให้ผลดีกว่าอัตราแนะนำ ส่วน imazethapyr และ sulfentrazone ทั้ง 2 อัตรา ให้ผลไม่แตกต่างกันและเมื่อฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชแต่ ละชนิดในอัตราแนะนำ sulfentrazone มีประสิทธิภาพดีกว่า imazethapyr ส่วน oxyfluorfen มีประ สิทธิภาพไม่แตกต่างจาก sulfentrazone และ imazethapyr

Thesis Title

Effects of Pre-emergence Herbicides on Activities of Root-Nodulating

Bacteria, Growth and Yield of Soybean

Author

Miss. Apiwan No-riang

M.S.(Agriculture)

Agronomy

Examining Committee

Assoc.Prof.Dr. Pornchai Lueang-a-papong

Chairman

Asst.Prof.Dr.

Ampan Bhromsiri

Member

Asst.Prof.

Songchao Insomphun

Member

Assoc.Prof.Dr. Somporn Choonluchanon

Member

Abstract

Three experiments were conducted to evaluate the effects of preemergence herbicides on the activities of root nodule bacteria, growth and yield of soybean. The laboratory experiment was used in the first experiment to study the effect of herbicides on Bradyrhizobium in liquid medium. The second and third experiments were pot and field experiments respectively to evaluate the effects of herbicides on soybean and activities of Bradyrhizobium in root nodules.

In the first experiment, the cells of Bradyrhizobium japonicum THA 7 strain were inoculated into yeast mannitol broth with and out addition of three herbicides, imazethapyr, oxyfluorfen and sulfentrazone each at recommended rate. The Completely randomized design with 4 replications and 4 treatments was used. The rate of inoculation for each treatment was 10⁶ cell/ml. The number of Bradyrhizobium cells in the liquid medium from each treatment was determined at 6, 12 and 12 days after inoculation.

The 4x2 factorial experiment in Randomized complete block with 4 replications was used in pot experiment. There were 4 treatments in the first factor as following; no herbicide spraying and spraying of three herbicides at the recommended rates, as following; imazethapyr

20 g (a.i)/rai, oxyfluorfen 40 g(a.i)/rai and sulfentrazone 240 g(a.i)/rai. Two treatments, with and without *Bradyrhizobium* inoculation by seed coating were used in the second factor.

The field experiment was split plot design with 4 replications. There were two treatments in main plots, with and without *Bradyrhizobium* inoculation by seed coating. Subplot consisted of 3 herbicide spraying each at 2 rates as following, imazethapyr at 20 and 40 g(a.i)/rai, oxyfluorfen at 40 and 80 g(a.i)/rai and sulfentrazone at 240 and 480 g(a.i)/rai and two control treatments, non weeding and hand weeding.

It was found that at 6 and 12 days after inoculation, the number of Bradyrhizobium in the liquid media from the control and imazethapyr treatments were not less than 10¹⁰ cells/ml. The liquid media containing oxyfluorfen and sulfentrazone were turbid due to the reaction between the herbicide and the medium and the cell determination by drop plating method could not be determined. At 19 days after inoculation, there were no significant differences of the number of Bradyrhizobium cells in liquid media by MPN count among the four treatments. The results from pot experiment indicated that Bradyrhizobium inoculation resulted in significant improvement of number and dry weight of nodules at R2 stage. Furthermore, % RUI or nitrogen fixation indices in the root bleeding sap of soybean plants from the control, oxyfluorfen and sulfentrazone spraying treatments increased significantly by Bradyrhizobium inoculation. Under field, experiments, the different responses of root nodule bacteria and soybean to Bradyrhizobium inoculation and herbicide spraying were obtained. Herbicide spraying had significant influences on root nodule bacterial activities, growth and yield of soybean while no significant effects of Bradyrhizobium inoculation and interaction effects between Bradyrhizobium inoculation and herbicide spraying were observed. In general, there was no significant difference between the two rates of each herbicide spraying for the effects on number and dry weight of nodules, % RUI at different growth stages of soybean except at R2 stage, total amount of fixed N and N2 fixing efficiency during the whole season. At R2 stage, the use of sulfentrazone at 2 times of the recommended rate resulted in significant reduction of %RUI as compared to that of the recommended rate. Anyhow, the use of some herbicides at two times of the recommenced rates, produced significantly negative effects on soybean as following; more toxic effect on soybean and reduction of shoot dry weight at some growth stages by oxyfluorfen and sulfentrazone,

reduction off seed yield and number of pod per plant by oxyfluorfen and reduction of N uptake of shoot at R2 by imazethapyr and sulfentrazone. When the effects of herbicides were compared with hand weeding it was found that the use of these three herbicides at the recommended rates reduced significantly the number or dry weight of nodules or %RUI of the root bleeding saps at V6 stages but there was no significant differences between each of these herbicides and hand weeding for the effects on seed yield and total amount of fixed N. Nevertheless, nitrogen fixing efficiency of soybean reduced significantly by the use of imazethapyr and sulfentrazone at both rate of application and oxyfluorfen at the recommended rate.

Regarding to the efficiency of herbicide for narrow leaf and broad leaf weed controlling, it was found that the use of oxyfluorfen at 2 times of recommended rate was better than the recommended one while there were no significant differences between the two rates of application of imazethapyr and sulfentrazone. When the recommended rate was used, sulfentrazone was better than imazethapyr while the efficacy of oxyfluorfen was not different from sulfentrazone and imazethapyr.